SỐ THỨ 2905 SIX PAGES NGÀY THỨ BẢY 5 MAI 1928.— NGÀY 16 THÁNG BA, NĂM MẬU-THÌN SÁU THƯƠNG NĂM THỨ 21

Do Ngo Van Chieu Collection, Texas Tech University, Charles Stone Library, Special Collections, Lubbock, Texas (Ngo Van Chieu Collection)

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

A LOUER

BIBLIOTHÈQUE INDOCHINE N° 29444

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 42 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ KHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Giây thép đi: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Nhà báo phải trả bạc trước vì gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thương mãi cho tên báo ở bên Pháp-Quốc,
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Trouchet — Paris (VIIIe)

TRUNG-HUÊ

NHỰT-BỔN VỚI QUỐCDÂNĐẢNG

Phùng-ngọc-Tường chạy qua Huỳnh-hà. Bắc-quân phá Thượng-hải. Tưởng-giới-Thạch nhập Tế-nam. Nhựt-bổn động binh, bị dân Sơn-đông tận sát.

Tin Thượng-hải ngày 4 Mai, báo rằng hai vị thủy-phi-thoàn của Bắc Phụng-thiên luyện trên mặt thành Thượng-hải ném trái phá xuống công phá, song may, ném không nhằm xưởng binh khi duy nhằm dân ở đông điền thôi.

Còn mặt trận Hà-nam-Trực-lệ tin Bắc-kinh báo rằng Phùng-ngọc-Tường đông binh tại Trường-các bị binh Phụng-thiên đánh thối. Sau Phùng-ngọc-Tường cướp đánh trả lại một cách dữ dội, nhưng mà không thắng nổi, lại bị hao binh tổn tướng nhiều, nên phải chạy qua sông Huỳnh-hà mà hạ trại.

Tin điện nói về Thượng-hải với mặt trận Hà-nam Trực-lệ của Phùng-ngọc-Tường như vậy đó, tôi điện y như vậy; chưa rõ sao là thiệt là hư. Bấy giờ tôi tiếp số báo bữa qua nói về Tưởng-giới-Thạch vây Tế-nam, binh Phụng-thiên bỏ chạy.

Binh Phụng-thiên bỏ Tế-nam cho Quốc-dân-đảng vào lấy rồi sao? Nhựt-bổn làm sao?

Tin Bắc-kinh ngày 4 Mai báo rằng: « Tưởng-giới-Thạch nhập Tế-nam; binh Phụng-thiên rút chạy qua sông Huỳnh-hà, nghĩa là chạy lên Lịch-khẩu phục binh đương cản. »

Tin Thượng-hải cũng ngày 4 Mai lại nói:

« Trong thế Nhựt-bổn đã động « Hải-quân lấy binh đao mà trở « đương binh Quốc-dân-đảng đặng « mà bảo an tài sản của dân « Nhựt. »

Tin Thượng-hải tuy chưa báo quyết nhưng mà có chỗ tưởng khi Tưởng-giới-Thạch nhập Tế-nam, hải-quân Nhựt, vị Bắc lấy mà bảo an sanh mạng và tài-sản của dân Nhựt ở đó, ra oai đương cản Nam Quốc-dân đản. Thế thì, tin điện dầu không nói rõ, cũng biết binh Quốc-dân đản không nhịn, làm gì hai bên cũng có chiến với nhau. Bởi có chiến với nhau, ngoài sự vị Bắc Trương-tác-Lâm, Nhựt-bổn còn gây thêm một cái cừu, để cho dân Trung-huê tiếc hận. Không những dân miền Nam hận Nhựt mà thôi, mà dân miền Bắc như dân Sơn-đông cũng hận. Anh-em họ rầy với nhau, đánh với nhau, mà ai chen vào họ không chịu, dầu rằng binh bên bại mà đánh bên thắng. Cớ ấy nên, mới có tin thành Tokyo. Nhựt-bổn quốc, cũng ngày 4 Mai bảo như vầy:

« Có tin Tế-nam bảo rằng dân « Nhựt ở tỉnh Sơn-đông, ngoài « thành Tế-nam bị dân Sơn-đông « tận sát trót trăm. »

Lấy tin nầy mà xét tin kia, thì rõ ràng hải quân Nhựt vị Bắc Phụng-thiên chen vào chiến với Quốc-dân-đản rồi; nên mới gây ra nông-nổi ấy. Chẳng phải vô cớ mà dân Sơn-đông giết dân Nhựt. Thế mà Nhựt-bổn hà cớ nhịn thua cho chăng? Nhựt phải làm sao bây giờ? Nếu lấy binh đao mà rửa hận, thì không những Bắc-Nam tương chiến mà thôi, mà phải e trường binh chiến nầy trở nên kịch-liệc, chẳng bỏ Huế-kỳ Hồng-mao ngoài trận.

Đợi tin, đợi tin.

LÂM-VĂN-NGỌ.

TIN KINH-ĐÔ

Hội thể-dục đá banh giúp cho nhà thương ho-lao

Ngày 28 Avril hồi thể-dục Huế đá banh đặng lấy tiền giúp vào việc công-tác cho nhà thương ho lao. Cuộc đá banh ấy có quan Khâm-sứ làm chủ-tọa và tất cả các quan lại đến dự xem. Hôm ấy người vào xem rất đông nên đã thâu được một số tiền non 400$.

Cuộc đá banh hôm ấy người Tây đá với người bổ viên, mà sự dấu sức nầy đã cách hai tuần nay hai bên gắm ghé nhau nay mới quyết nong sức để phân thắng phụ, vì thế mà người đi xem đông lắm, đứng chen chật cả lớp trong lớp ngoài. Khỏi đầu từ 4 giờ đến 6 giờ bãi tất cả bốn bàn mà bên hội thể dục hơn được hai, xem thế thì biết là hội thể dục lâu nay luyện tập rất có công phu thì mới được hai lần toàn thắng.

Ai tín

Bổn báo được tin buồn rằng bà Phủ-Thiếp đức ông hoàng thân Quỳnh-quốc-Công tức là bà cụ sinh từ bà Đạm-Phương nữ-sử đã tạ thế ngày 28 Avril tức là ngày mồng chín tháng ba Annam tại làng Vĩ-Dạ (Huế).

Bà cụ Phủ-Thiếp năm nay hưởng thọ đến 77 tuổi, tánh chất hiền từ, đạo con chân rất có đạo lý lại chí sanh được một bà Đạm-Phương đã nổi lối đình huấn mẫu-giáo mà được thành tài kiến-trọng trong xã hội. Nay bà cụ trước khi thọ chung thì đã được trông thấy đầy sân nếp nỡ chi lang tuổi tối, bóng quế êm sung hật là hoàn phúc hoàn danh vậy. Lễ tống táng chưng trong một tuần sẽ khởi hành. Bổn báo có lời kính viếng bà cụ và chia buồn với quí quyến.

∴

Phong chức Trạch-nam-Công

Quan cựu Khâm-sứ Nam-kỳ là ông Pasquier đại nhơn là một nhà gần đủ tài thao lược kinh tế và văn-chương hàn-mặc trứ danh ở cõi Việt-đông rầy. Ngài đã từng làm chức Khâm-sứ lại toàn quyền giữ trọng nhiệm chẳng năm ở xứ rầy đã có lắm chánh thanh và lịnh tích.

Nay ngài về Mẫu-quốc cũng đang hành chánh; Nam-triều ta nay đã văn lịnh Cửu trùng tặng ngài một trọng chức là Trạch-Nam-Công. Hiện nay bộ Lễ đã tu sắc và các thứ bảo mão và hia tết sẽ gởi sang Pháp-đình để tặng ngài; Ký là một sự vinh hạnh của ngài rất đặc biệt vậy.

Bỏn tên ăn cướp

Tưởng độn thủy sang Đồng-nai, chẳng dè độn luôn vô khám.

Hồi tháng Mars rồi, đêm 29 rạng mặt 30 đó, bảy tên ăn-cướp đi một chiếc ghe lường lớn đến Thạnh-mỹ-Lợi (Gò-công) đánh nhà Nguyễn-văn-Tu ở dựa theo bờ sông Đồng-nai.

Phá cửa vô nhà, phá tủ phá rương, tom góp đồ nữ-trang và bạc biện. Mà bọn cướp nầy không có súng ống chi hết, duy đốt pháo dại mà dọa người.

Làng xóm biết được ăn cướp không có súng, nên hết sợ mà lại thêm dạn lòng, bèn hiệp nhau mà cự với ăn-cướp. Ăn-cướp thấy thế không êm, nên phải buồm trước khi chúng đến tiếp cứu tại-gia.

Ăn-cướp chạy xuống bến sông thì chiếc ghe lường đâu mất. Ăn-cướp lấy làm lạ vì có để lại 1 tháng giữ chiếc ghe.

Thằng nầy muốn cho vững bụng, nên khi ăn-cướp lên bờ rồi thì nó chống ghe đi dậu cách chỗ đó chừng 150 thước lấy.

Ăn-cướp xuống bến không thấy ghe mình, lại thấy gần đó có một chiếc ghe nên a lại đánh đập những người dưới chiếc ghe ấy rồi đoạt chiếc ghe mà chèo tuốc ra giữa dòng sông.

Làng xóm thấy bọn ăn cướp giựt ghe mà bườm nên cũng kiếm vài chiếc ghe chèo mà rượt theo.

Những ghe của làng xóm rượt theo chèo dữ lắm, nên theo gần kịp. Bọn ăn-cướp tùng thế, sợ bị chú-ý tới kịp hãi mình, nên nhảy chìm chiếc-ghe. Mỗi đứa đều bơi lội giỏi, nên lôi vô bờ được, mà nhờ trời tối lắm, nên làng xóm rượt theo đó không thấy được. Làng xóm thấy ghe chìm, tài vật (vô-phục) nổi lên nên xóm vớt, rồi tưởng rằng ghe chèo mạnh quá và vô ý mà chìm, chớ không dè là kẻ ăn ăn cướp nhận ghe, nên chắc rằng ăn cướp bị chết chìm hết rồi.

Làng chạy phúc bắm lên tôn nói rằng ăn cướp bị chìm ghe chết hết.

Tôn thấy phúc bắm như vầy nên phá cho sở Cảnh-sát làm ăn-kết lại cho chắc chắn.

Sở cảnh-sát hồ nghi, không lẽ ăn-cướp bị chìm ghe chết hết nên đến lân nơi mà tra vấn thì lại có nhiều cớ đáng nghi lắm. Sở cảnh-sát bèn sai những tên lính gởi đến đó mà tầm tới, tra hỏi lẫn lẫn lói mối, nên bắt đặng, hôm thứ năm nầy, bốn đứa có can phạm về vụ cướp đó.

Hồi chận ngách làm cho bị lối phải khai ngay nên bốn tên là Nguyễn-văn-Nho, Lê-văn-Bắt, Trần-văn-Tung và Nguyễn-văn-Lê thú thiệt tội mình và còn khai ba đứa khác nữa, chắc rồi đây cũng sẽ bắt đặng.

Chi hai đồng bỏ ra mua số, May lợi to lại có ích chung. Ai ơi xin chớ thẳng dùn, Việc làm có nghĩa, ngại-ngùn sao đang!

CẶP NHÂN CỦA ANH KIM-TRỌNG

KIM-TRỌNG TRẢ LỜI

Tôi với anh Liệt-Hải không biết có cái tình gì; tôi không biết ảnh là ai, ở đâu, già hay trẻ, xấp-xỉ hay bằng-bao mà ảnh cũng không rõ tôi thế nào khật-khờ hay lao tao Nhưng mà Trời khiến tôi ưa ảnh, không biết phải ra tránh khùn-khiệu như tôi chăng, mà vẫn ảnh tôi thích xem, lán hài hước ảnh tôi thích cười, có khi buồn gần chết mà cũng cười. Ấy mới rõ:

Khật khảm ta lại gặp nhau,
Tri âm trong cái chuyện khảo mà vui.

Mới rồi ảnh nhè anh Kim-Trọng mà ảnh đặt nhựt-trình. Tôi buồn tình gần chết mà cũng khá nhìn cười: cái anh Liệt Hả làm sao mà quái-quâm thật!

Yên hè heo giốn, xe gái mèo ngao, tôi nằm trên võng tôn ten nghe con thần lần nó chắt lưỡi: nó thương giùm ai chăng? Nó buồn giùm ai chăng? Biết đâu! Trong trí tôi chỉ ngĩ vẩn nghĩ vơ cho cái duyên nợ Kim Kiều Chooche! Hai ông bà thương nhau bằng cái thương gì, nhớ nhau bằng cái nhớ gì mang nhau một cái tình gì, mà chăng nghĩ, chẳng luận, chẳng bạc, chẳng bền, tự nằm đến nay mà cũng còn mặt mũi gì nữa?

Nhớ không ra, nghĩ lẩm thấy cũng: thôi quên đi, bỏ đi, rõ trăng một cái thôi mạnh, bỏ, bỏ, bỏ!

Bỏ không được, tôi lồm cồm dậy đi, ngỏ là đi đâu, té ra lại gặp cái cảnh:

Lạc thơ ta liếu buồng mành,
Con oanh học nói trên nhành mía mai;
Trí lại bắt nhớ ai tìm ai, Rồi thấy ai sầu ai, lại càng ngẩy-ngật tâm-thần thêm nữa. Vừa toan trở vào an nghỉ bỗng đâu:

Lạc vàng đâu đã tiếng nghe gần gần...
Trông chừng thấy một tàn nhân,
Lòng buồng lại khẩu bước lần dâm băng.

Thấy kẻ lạ, tôi đứng sửng nhìn; rồi kỳ thì có hơi quen mà không biết. Hồi thâm một lác, mới hỏi chàng Kim; cái ốc điên lác nầy mới thật điên thêm: quái gở! chàng Kim bấy lâu mà chưa giỏi? Đi đâu đây? Sao không có hai kiều theo vôi?

Kim-Trọng, không biết lại sao mà thấy rõ trong trí nào tôi hết chép mặng mà nói với tôi, có hơi buồn:

« Từ gian thật là nhiều chuyện, cho đến tôi là kẻ bà nhiều chuyện, đặt nhựt trình. Ấy chẳng hiểu rằng mỗi người ai cũng có quyền tự-do: tự-do ghé, tự-do thương, tự-do mà không xung-đột cái tự-do của người khác. Tôi thương nàng Kiều, tôi khen nàng Kiều; tự do của tôi. Nào tôi có biểu ai cũng thương, cũng khen như tôi đâu mà ngươi bàn?»

Nghe lời ấy tôi nghĩ: La nầy! Kim-Trọng là kẻ ở cái thế giới vô hình, sao lại biết như-trình nói nọ nói kia sao lại biết nói tự do tự dốt đó nghe kiêm thời quá vậy cà? Lẽ mà phải, nhớ lại rồi. Xem ở đâu đây mà thấy có kẻ lên làm quảng cáo chất quốc-ngữ ở trên Trời; có khi vì vậy mà Kim-Trọng cũng mua văn quốc-ngữ học để xem bao Annam giải muộn?

Bằng nghe tiếp:

« Nầy! Hãy nhân giùm Liệt-Hải: cái lời của tôi khen nàng Kiều không có quả đáng đâu Liệt-Hải đã nói rằng con mắt của tôi là con mắt phi-thường, thì cái khen của tôi cũng là cái khen phi thường, do nơi cái tình ái phi-thường mà ra.

« Tôi thường thấy ở thế-gian, nhiều kẻ hay tự xưng là khách đa tình, cũng mê cũng mệt, cũng nâng cũng nể, cũng đặm bổ cũng đánh vì thạc-nữ, cũng đánh phá sự nghiệp bởi thuyền-quyên; nhưng rốt cuộc rồi cái tình mà họ gọi rằng nặng, rằng sâu, nó mỏng-mảnh như cánh chuồn chuồn. Thương là hề phần lợi hương phai, ruộng tiu tiền hết, thì le keo rã, sơn rời, đề đâu có toàn chung toàn thì là gì.

« Phải, tôi khen Kiều « Hoa tên mà lại thêm tươi; trăng ăn mà lại hơn mười rằm xưa » thật cũng chưa lấy làm vừa, tiếc vì tôi không còn lời nào hay hơn nữa mà nói cho vừa cái con mắt riêng của tôi.

« Ôi! mười lăm năm lăn khổ, nào giết đâu sương tuyết, nào dày đan trăng hoa, nào gian ngoa điên đảo; người ngoại cuộc xem lấy làm nhơm, biết lấy làm ngỡ; nhưng cái tâm sự nàng Kiều là cái tâm sự đắc rồi thương đau, ai có thấu gùm chăng nhé! Mười lăm năm! Mười lăm năm ngọc nát, hoa tàn; ai còn muốn, ai còn ham, bỗi nàng còn cái đẹp cái quí gì đâu mà làm mê mẩn khách!

« Nhưng vậy cũng nhờn cái nết mặt đã khỏi nhân nhó kia lại càng lộ ra muôn ngàn cái thương, tức là muôn ngàn cái đẹp; một cái đường nhân là một cái khổ tâm, mà mỗi cái khổ tâm đuy cho có bạn tri-kỷ giùm biết!

« Có ai xét cho rằng nếu nàng chẳng xem biết tôi thì nỗi sầu thảm của nàng nhẹ được mấy lần chăng?

« Vì vậy mà đến ngày gặp nhau, tôi càng nhìn mấy cái dâu tích phong-trần khổ lụy của nàng tôi càng thương. Nếu lúc đôi quai trao xoa rồi mà được cùng nhau hòa hảo sắt cầm thì cái sự thương cũng khăng mặn mối bằng; vì cái thương mà mạnh hơn hết là cái thương mà có sự tội nghiệp cho ai, có sự rầu khổ giùm ai.

« Nếu tôi không còn ngó nàng Kiều bằng một cặp mắt tình-ái trần-tục mà là tôi ra kẻ bậc tình rồi, vì tôi chỉ biết thương nàng ở cái đẹp hình thức. Còn nếu tôi chỉ khen nàng:

« Hoa tên mà chẳng phai tươi,
« Trăng già mà lỗ bằng rằm hồi xưa ».

thì dường như trong trí tôi nghĩ như vầy: Minh đây cũng tìm nàng, nay nàng cũ cũng còn khá dùng được; cũng ấy nghĩ cũng không uổng! Thì tôi chỉ là một người ham dâm-dục chớ có hữu tình với ai.

« Cách biệt mười lăm năm, tôi thương nàng Kiều như thế; cách biệt ba bốn chục năm tôi càng thương nhiều hơn nữa; mà cón cách biệt đời đời thì cái thương của tôi không biết đâu là cùng! Mà càng thương bao nhiêu càng thấy đẹp bấy nhiêu đó.

« Thôi, ức lòng mới nói ra đôi lời. Nhờ nhân giùm Liệt-Hải! »

∴

A! Khi không mà mộng kiến chàng Kim. Tỉnh nhớ lại sau trước mấy lời viết cho Liệt-Hải ảnh xem cho khỏi phụ lòng người khuất mặt.

LÛ-KHÚ

QUAN QUYỀN TOÀN-QUYỀN RA DALAT

Quan quyền Toàn-quyền và quan bà hầu ngài đã vô đến Cap St Jacques hôm kia, rồi ngồi xe-hơi mà đến Saigon hồi 7 giờ chiều.

Quan quyền Toàn-quyền và các quan nơi Toàn-quyền-phủ đã đi chuyến xe-lửa (thường lệ) hồi chiều hôm qua mà ra Dalat.

VỤ RẤT BÍ MẬT

Ba người đờn-bà bị kẻ lạ mặt thuốc tại khách-sạn Mytho

Mới đây tại châu-thành Mytho có xảy ra một vụ rất bí-mật, là ba người đờn-bà trọ tại khách-sạn « Nhơn-hòa » bị thuốc.

Duyên cớ xảy ra như vầy: số là đêm rồi vào khoản 7 giờ rưỡi, nhân khi ông cò Roné Gabriel đi tuần rồn các nẻo rong châu-thành. Vừa lúc đi ngang qua con đường Quesnel, thấy đèn đầy cửa vẫn yên ổn và im-đềm, một phần đang sửa-soạn gài then đóng cửa. Thình lình có một cái xe chạy đến, khi gần ông bên ngang, đoạn một người ở trên xe bước xuống — người ấy ăn là Dang-văn-Long làm công ấp (comp'able) nhà ngân « Nhơn-hòa sản » — trình bẩm với ông rằng tại phòng số 2 ở phòng nữ ấy, có ba người đờn-bà chẳng rõ lại sao mà nằm say mê-mang như chết, vậy xin ông đến làm thế vào cho ba người ấy ra khỏi phòng kẻ bậc lối-thôi sanh ra việc rối-rắm.

Khi nghe Dang-văn-Long bẩm báo xong, M. Roué bèn lập tức theo đến nơi, bước lên lầu lầu trên, vào phòng số 2 xem thì thấy rõ ràng ba người đờn-bà đang nằm vắt-vẻ kề xuống người người mà xem dường bất tỉnh nhơn sự. Từ thì M. Roué bèn bảo ba người ấy dậy và đi theo ông, song xem thấy không thể đi được và cũng nói được một tiếng. Đoạn người ta liền chở ba người đến bót sơn-đầm và để vào phòng.

Mà ba người đờn-bàn ấy là ai? Người thứ nhứt tên Võ-thị-Cho, thứ nhì tên Nguyễn-thị-Biên và ba tên Nguyễn-thị-Chi. Cả ba đều là làm tào-khêu ở điểm ở tại Saigon, đường Hamelin, tuổi đều lối ngoài 30.

Ở đó một đêm, đến sáng ra thì xem Võ-thị-Cho có vẻ khá tỉnh hơn. Võ-thị-Cho bèn xin cho đi Đốc-tơ. Theo lời xin, nên lập tức dẫn ba người đờn bà đến Đốc-tơ Millous để khám nghiệm, vì thì Cho nghĩ rằng bị người ta thuốc. Khi Đốc-tơ khám xong thì thật ba người đờn bà bị người ta thuốc bằng a-phiện và cà-dược.

Đoạn cho thuốc cứu chữa ba người vong bây giờ Võ-thị-Cho mới thuật việc rằng:

« Hôm qua, tôi cùng hai người bạn nầy ở Saigon lên tới Mytho hồi 10 giờ trưa. Đoạn ba chị em tôi mới đến phòng-ngủ « Nhơn-Hòa » mướn chung một phòng để ngủ. Vì có nhiều con điểm ở với chúng tôi bổ trốn đi nên phải đi tìm chúng nó.

Ở đó đến 10 giờ thì tôi bữa ăn cơm-tối sai bồi đọn cơm ăn. Ăn rồi nghỉ-ngơi kế đến 5 giờ chiều, cũng tên bồi ấy đem ấm nước trà để uống. Trong khi ba chị em uống trà thì thì Biên nghe có mùi khác lạ, dường như có dầu mỡ chi vậy, nên kêu tên bồi hỏi. thì tên bồi ấy bèn đem đồ bình trà và nói rằng chắc tại nước dơ. Nói rồi tên bồi bèn đem xuống, một chốp pha bình trà khác lên và nói rằng: bình trà mới pha lần nầy thật là ngon lắm.

Ba chị em tôi bèn ngồi nói chuyện chơi và dùng trà. Đó đâu qua 7 giờ, tôi xem trong mình tôi khác lạ, kế liền đó mê-mang, bất-tỉnh nhơn sự. Ma hai người bạn tôi lúc ấy cũng đều như vậy. »

Nghe hết lời khai, bèn cho đòi tên bồi ấy đề hỏi. Bồi ấy tên Trần-văn-Kha, 19 tuổi, quán ở tại Tânan. Song hết thì tên bồi cũng khai rằng có đợn

com ăn có pha nước uống cho ba người dờ-bà vậy thôi, chớ ngoài ra thì không rõ biết sự gì. Chỉ có nhớ một điều là chiều ngày ấy là 29 Avril, vào khoản năm giờ, có hai người làm việc tại Saïgon đến mướn phòng số 3. Hai người ấy có đận ý cầm chừng 2 giờ khuya kêu giựt dậy đặng ba giờ để bước ra đi song cũng chẳng số là đi đâu. Vì hai người ấy thì một người tên là Nguyễn-văn-T... 24 tuổi, làm việc tại Saïgon, giấy thuế-thân số 29 858, người thứ nhì cũng tên Ng-văn-T.. cũng làm việc tại Saïgon, giấy thuế thân số 2 307.

Thấy hai người mà hai tên trùng nhau vậy thật cũng là một điều lạ. Lại đến mướn phòng cùng một ngày và gần một bên và cũng là khách ở Saïgon cả, thì lại càng khó nghĩ lắm. Vì vậy nên hiện nay quan còn đang dò tìm cho ra mối.

Ấy cũng là một vụ rất bí-mật, song thế nào cũng dợi quan trên truy tầm rồi sẽ biết.

CÁCH PHÒNG BỊNH TUYỆT DIỆU

Ở nhằm nhiệt đái như xứ ta, đến mùa nắng thời không sao khỏi chứng thiên-thời khuấy nhiễu. Muốn ngừa khỏi bịnh hiểm nghèo ấy một cách chắc chắn, thời không gì bằng mỗi nhà sẵn có một ve rượu **RHUM MANA** *thiệt là một thứ rượu có thể cứu nhân độ thế trong lúc truyền nhiễm nầy. Ấy thật là một thứ rượu qui báu trong đời.*

ĐẠI-LÝ BỘC QUYỀN NƠI ĐÔNG-PHÁP
Hãng Société Commerciale Massé d'Indochine,
20, Rue Paul-Blanchy, SAIGON.

Cuộc lợi

Tôi muốn mở rộng cuộc bán Hột-Xoàn, nên như ai có sự săn chắc chắn muốn làm đại lý bán Hột-Xoàn cho tôi trong 20 tỉnh, xin hãy thương nghị, hoặc ai có garanti mà muốn mua sỉ cho thiệt rẻ để bán lại, tôi có thể bán dễ trả tiền.

nhưng mà :

Ai muốn làm đại biểu bán Hột-Xoàn cho hiệu François Sự cần phải có mấy đều nầy mới bảo toàn danh tiếng:

1° Bản rẻ được chừng nào thì càng tốt chừng nấy, chớ ham lời nhiều mà mất danh lợi về sau.

2° Nhứt thiết là chẳng hề khi nào nên gạt gẫm mà mất lòng tin cậy.

3° Dầu người mới hàng có làm khó nhọc cũng phải vui lòng từ tế đối đãi. Ay là ba đều cần kiếp,

François SỰ
76, Rue Vannier (giữa dây phố chà chợ cũ Saïgon)

XIN CÁC NHÀ LÃNH BÁN SỐ
CỦA HỘI « S. A. M. I. P. I. C. »
LƯU Ý

Những nhà lãnh bán số của hội «Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể dục» nên biết cho rằng về tiền hue-hồng số ấy, thì bội định cho 2°/o nghĩa là cứ 100$00 thì hue-hồng được 2$00 chớ không phải 1$00.

Vậy trước nghĩa sau lợi, xin các nhà có lãnh số bán rằng có sức giùm. Trong hội rất lấy làm cảm tạ.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

Đua ngựa Saïgon

Chiều Châu-nhựt 6 Mai 1928

Prix de Consolation

Đua trơn — 1200 thước — 180 $

Delage	38	*Tan-nui*	36.5
Khau-thu-đac	»	*Vuong-anh*	38
Tan-phuoc	»	*Dam-hien*	38
	»	*O-thanh*	36.5

Prix Domrémy

Đua trơn — 2400 thước — 270 $

O-may	42	*Vuong-anh*	44
Dam-b-dong	49	*Anh-long*	40
O-phung	42		

Prix Togo

Đua rào — 1700 thước — 270 $

Rouvelet	41.5	*Hung ngoc*	41.5
Lutteur	43	*Lang-ngoc*	41.5

Prix Vaucouleurs

Steeple-chase — 2400 thước — 270 $

Motor	46.5	*Inventeur*	46
Bijoux	44.5		

Prix Jeanne d'arc

Đua trơn — 2400 thước — 270 $

Rouvelet	55	*Long-kim-van*	42
Bonfilon	47	*Espoir*	39
Hai-long	44		

Prix Mojesté

Đua trơn — 1700 thước — 270 $

Hong thanh	33.5	*Kim-long-phi*	33
Renommée	41	*Vuong-anh*	31.5
Tirfort	43	*Ma-phi-long*	45
Bigalop	43	*Farel*	43

Lời bàn

Độ thứ 1 — *Ai rằng đánh Tan-phuoc Gagnant, Tan-nui với Khau-thu-đac tranh nhì. Delage cứ rồi dượt không dám, hay quá mà chừng đua không biết chân đi luôn không.*

Định — *Tân-phước gagnant*
Tan-nui placé

Độ thứ 2 — *O-may ăn Dam-sap có tiếng, vậy thì độ nầy cũng ăn nhứt dư sức. Anh-long sung hơn Vuong-anh. Dam-binh-đông coi thế lực lại.*

Định : *O-may gagnant*
Anh-long placé

Độ thứ 3 — *Bouvelet nhẩy rào tuy không gọn cho nhẩy qua được. Iron nó thì hay hơn hết. Lutteur có nhì Thái-cối giỏi thì tranh nhì với Bouvelet. Lutteur nhẩy rào quen vì dượt nhiều hơn hết. «Lan-ngoc, Hung-ngoc nhẩy rào tốt song chạy trơn thua Lutteur.*

Định : *Lutteur gagnant*
Bouvelet placé

Độ thứ 4 — *Motor nhứt chắc tiền đánh cá không được nhiều.*

Độ thứ 5 — *Ngựa đăng rồi thấp Bon filon 47 ai cũng tính nó gagnant mà có tiền cá khá nữa. Rouvelet tuy chỉ 55 mà đua có 3400 thước thì cũng còn chịu nổi chưa lấy chi làm bết lắm. Hải-long chỉ 44 có lẽ về trước Long-kim-van.*

Định : *Bonfilon gagnant*
Rouvelet placé

Độ thứ 6 — *Farel hay mà có tật chân, là chậm, cối, phá, chậm phát, chân có hơi lôi thôi. Bigalop có lẫn phải hơn mấy con kia chút đỉnh. Nếu Tirfort quên đám có lẽ tranh hạng ba với Ma-phi-long.*

Định : *Farel gagnant*
Bigalop placé
Ma-phi-long placé.

Kỳ đua nầy nên là : kiến thừa, thừa kiến, nhứt lẻ, ngưa tệ, ăn thua lớn lớn lắm.

Vuong anh hay hơn Chobert. ai cũng đư biết, vì quanh đi bon ngoài, lại Vuong-anh có tánh đi ôm nhóm, kỳ sát O phung qua mặt O-phung vì ăn nhứt bỏ Chobert xa. Nói-Thai-Cối Chobert, đi phía trong. O phung thua đip lấy hơi hám đó, kiến nài Thái cối Vuong-anh couper Chobert. Nói-Thai kiến ấy, lãnh tiền nói 15°/o được 21 $. Thiết cho nói Thai giỏi mạnh lắm hơn, chỉ ngựa hạng nhì mà kẻ thua ăn hàng nhứt. Mauryda Tich-long là thường.

Độ nầy là độ thờ ba cũng cầu chuyện nói Thai. nữa cũng thua Kiến mà đến nói Thai bỏ kiến. Đã mà sao mới nói nói Thai-Bỉ ngựa giỏi mạnh lắt hay mà nói lại bỏ kiến. là bỉ kiến đâu gì ? —

Là đều cối xét phép, dáng mạnh lời gian lận, gener, chận Long-kim-Vân. Bỏ thế nói Thai khi thiện ba sao chỏ. thiên ba cũng có con mất, cũng biết cối ngựa chạy thế nào, bởi hay cản, thua thiệt, nữa kéo, chận, couper vậy chớ, lẽ nào không đâu. Mà sao nói Thai trở tái xữa xu, trước mặt con người không sự mang tiếng rồi! Theo bề noói thì nói Thai gian hàng thiệt. Hai-long đi trước, Long-kim-Vân vừa mới lấn kip Hai-long thì nói Thai cho Hai-long ba hơn ngoài chân hơi lấm Long-kim-Vân lấn nữa không được, cản bề trong xin đề cho nói Thai tự liệu. Có lẽ nói Thai biết lấm như vậy đâu cho ăn nhứt cũng phải bỏ — dislamer — chủ Long-kim-Vân, nói Lang kiến Thai đi sái phép chận Long-kim-Vân mất nhứt. Nói Thai thua, nói Thai cáo Vuong-anh coper, cho thiên ba thua cả "Vuong-anh, bảo qio nói Thai trở lánh gian ra chận Long-kim-Vân, chơi gì xấu ấy, gian hàng thiệt chỏ không phải giỏi ngỗ. Chắc nói Thai vẻ nhà cản tính đó Hai-long 500 $ nhưn cho 15°/o, chỏ lỉ Lợi hay ha! — Thiệt là rõng binh. —

Victoria ăn nhứt độ Steeple-chase là nhờ ngựa lẻ bề Derby Benjamin không chịu chạy. Đáng khen nhứt là nói Inh rồi Espoir bị lẻ mà cản leo lên lang ngựa cối lại.

Độ sau có người đánh cá Filon-d'or nhứt, trăng gagnant, nói Thai cối Tau-bay hang nhì lên sau, nói rằng sơ đây rồi nói Thai kiến Filon d'or, couper nữa. Người khác trả Dam-sap đua trước Tau-bay lấn chưa đứng Tau-bay lấn nào vô Filon-d'or bây giờ cầu Hội đồng Sâm hè lấm. làm gì mà nói là kiến — Bị thua nhiều độ kỳ cục quá nên phải sự kêu là sự cầm chừng.

⁂

Thuật lại cuộc đua ngày 29 Avril 1928

O-may ăn Dam-sap chưa đã lẻ thật là danh tiếng, chỏ có tiếng lắm.

Dam-sap thua một cái đầu. Dam-sap mới đi vòng ngoài lấn đặt nhứt, là cản ăn thua lối 300 thước. Dam-sap thua lấn nhu hết độ chạy, mà tôi cũng không còn bao nhiêu vì nặng quá. O-may ăn lấn nầy. cón chạy nhiều độ nữa, mà tôi chạy luôn luôn nhiều hơn Dam-sap. Đi hết lỉ Dam-sap hay là O-may ăn nhứt — Tính chưa ra.

	1re Course		
Chobert	*gagnant*	5	70
—	*placé*	1	50
Vuong Anh	*placé*	1	10
Tiu Phung	*placé*	4	50
	2e Course		
Maury	*gagnant*	1	20
—	*placé*	1	00
Xich Long	*placé*	1	20
	3e Course		
Long Kim Van	*gagnant*	2	80
—	*placé*	1	30
Hai Long	*placé*	1	00
	4e Course		
Victoria	*gagnant*	11	00
—	*placé*	3	50
Bugatti	*placé*	8	50
	5e Course		
Filon D'or	*gagnant*	2	50
—	*placé*	1	80
Tau Bay	*placé*	3	10
Phi sang Ho	*placé*	4	10
	6e Course		
O May	*gagnant*	2	80
—	*placé*	1	10
Dam sap	*placé*	1	20

Apprenti

Lời rao
cho mấy người thiếu thuế

Cho mấy người thiếu thuế hay đang đơn xin miễn thuế hay là giảm thuế thường thường phải trình trong kỳ-hạn *ba tháng kể từ ngày có gởi-bỉ cho hay đã lập bộ*; nhưng mà nếu trong bộ có làm lộn khoản thuế nào, thì về khoản thuế ấy, chừng nào có gởi Nhà-nước đòi trả đến tay mình mình cũng còn đặng hạn ba tháng kể từ ngày ấy mà trình đơn xin sửa thuế lại cho đúng phép.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 5 Mai 1928.

GIÁ BẠC

	1-5	4-5
Nhà-nước	12F.80	12F.90
Ngân-hàng Đông-pháp	12 80	12 80
Banque Franco Chinoise	12 80	12 80
Banque de Saïgon	12 85	12 85
Fianne. Fac. et C.	12 80	12 90
Hong-kong Shanghai	12 90	13 00
Chartered Bank	12 90	12 90

⁂

MÈ CỐC

Giá chỏ đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá tấn 100 kilos

	Par piculs de 60 k.	Par 100 k
Vinhlong	3568	5$41
Gocông	4.03	5 92
Bai-xau	3.70	5.44
Saciêu	3 75	5 52
Trao tráng thường	3 60	5.29
Gao tráng	3.55	5 22
Gao đỏ	3 15	4.63

Coc inchine Garage
Rue de Verdun N° 1 & 1 bis à Saïgon
Téléphone N° 769

Hãng sửa xe hơi của Annam, có thợ thiện nghệ sửa đủ các thứ máy xe hơi, cũng có lãnh sơn, đóng thùng xe, làm vè, mạy mui, hàn hơi (soudure autogène.) lãnh tiện đủ thứ máy theo kiểu mướn. Công việc rất kỹ lưỡng và mau lẹ hơn các nơi.

Tại hãng có bán đủ đồ phụ tùng theo xe-hơi : ruột vỏ (Pneu Michelin) dầu nhớt, dầu sáng Shell, vân vân.

Xin đồng bang chiếu cố giúp người bổn xứ trong đường công-nghệ và thương mãi

CHỦ-NHƠN KÍNH CÁO.

AVIS

Le Public est informé que les 22, 23, 24 et 25 Mai 1928, il sera procédé, à l'inspection de Rachgia par les soins de l'Administrateur, à l'adjudication aux enchères publiques de divers lots de terrains domaniaux d'une contenance globale de 7.066 ha 68 a 45 sis aux villages de Vinhthuan, Vinhphong, Anhoa. Hoahung. Vinhphu. Phikinh, Phuocloïng. Locninh, Apluc, Ninhoa, et Thanhloi.

Le cahier des charges relatif à cette adjudication et le plan sont déposés : à Rachgia, dans les bureaux de l'Administrateur, et à Saïgon au 5e Bureau du Gouvernement de la Cochinchine

ĐÁP CÂU

Hỏi về truyện Kiều

Bắt từ đây cho đến đúng ngày kỳ-hạn, bổn-báo xin dành riêng một cột báo nầy để nhường cho chư quí độc-giả cầu đáp hỏi về truyện Kiều.

Vậy thưởng ai là người thích mến truyện Kiều, gắn-mê mến chương truyện Kiều, trên trước ni tri sau ủi vui, càng tìm xét gởi đến cho được đa số. ấy cũng là một cái thú chơi rất nên ý vị.

ĐÁP KIỀU

Tôi xin đáp câu hỏi của qui-báo về quyển truyện Kiều như vầy :

« *Chưa chán gió, cũng vo chăng.*
« *Lòng nào mà nỡ dứt lăng cho đang.*
« *Bao nhiêu cần, mấy ngày đàng,*
« *Còn ta, ta một gặp nàng mới thôi.* »

NGÔ MINH-CẢNB.
Maison Vinh An
Tân-Châu-đông (Giadinh).

⁂

Cùng ông chủ bút « L. T. T. V. », lối câu hỏi về truyện Kiều ngày 1er mai 1928.

« *Khóc rằng : Tri dũng có thừa,*
« *Bỗi người lời thấp. nên cơ hội nầy :*
« *Mất nào trông thấy nhau đâu ?*
« *Ghé liều sống thác mấy đầu với nhau.*

M. HỒ chez Madame VUI. Instituteur à Mytho (Điền Bổ)

MỚI XUẤT BẢN

Nghiệt-tình tiểu-thuyết

TẤM-LÒNG NHI-NỮ

(một cuốn trọn bộ)

Giá 0 $ 50

Đuợt phẩm trác trở, phẩm mõng rành chuẩn, bổ mẹ lia quê, chết cách rất đau đớn, thật đáng thương thay cho một gái mồ-côi!

Chịu với hai chữ tình duyên mà ghe phen phải bầm gan tiềm ruột, cay đắng nhiều bề, thật đáng lấy nghiệp thay một trang anh-thư!

Vì lúc nhỏ học với nhau rồi Nữ-học-đường nỉ nghĩa chị em, vì tình đồng thế, nên ra tay rủa hận, thật đáng khen thay cho một dự liễu bồ!

Hay với tình đôi, bồ tình cho nhơn quần xã hội, cuốn tiểu-thuyết nầy thật rất đáng xem.

Mua và bán lại, hoặc mua từ cuốn đọc chơi, xin do nơi tác giả và chủ-bổn là :

Mme NGUYỄN-THỊ TRUYỀN
103, Rue d'Espagne, Saïgon.

ÉCOLE CENTRALE
de Dactylographie-Comptabilité pratique et sténographie
Cours de Français et d'Anglais
18, Rue Thomson DAKAO — SAIGON

Bổn-trường dạy học-sanh mấy nết, bài toán, viết tắc, chữ Ang-lê và chữ Langsa. Các vị giáo-sư tại Bổn-trường đều chọn rõng tay khoa mục mất thân, đã từ cách giáo dục tận tâm đang đó. cốt lấy tiếng khen, học trong 3 tháng thì trở nên người thơ-ký giỏi giắn và buôn bán bạt thấp. Có hai lớp dạy rõng chữ Lang-sa không ăn tiền. Mỗi đêm đều có dạy đủ các khoa từ 7 giờ đến 10 giờ. Mỗi Ông cũ - nhơn luật khoa có cấp bằng thượng đẳng đại học đường tại Paris lo về phần thanh-tra khoa thương-mãi và khoa sư-phạm lo chuyên dạy các khoa sở trường.

COURS D'ANGLAIS (Một Ông giáo-sư Ang-lê)

COURS DE BANQUE | Directeur technique et Professeur : 1 Licencié en Droit,
COURS DE COMMERCE | 1 Diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes commerciales de Paris
COMPTABILITÉ COMMERCIALE | (Professeur : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de (commerce).

Học sanh có cấp bằng sơ-học, học khoa bút toán tại Bổn-trường trong ba tháng biết làm sổ Nhựt-ký (Journal) biết tính lỗ lời. khóa sổ khai sổ mới (Dresser comptes Pertes et Profits, Bilan et Passer au Journal les articles d'inventaires de clôture et de réouverture des comptes).

STÉNOGRAPHIE (Professeur) : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce

COURS DE FRANÇAIS ET DE CORRESPONDANCE COMMERCIALE. Professeurs : 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie 1 Diplômé de l'Ecole supérieure de commerce.

HAI KHOA NÀY DẠY KHÔNG ĂN TIỀN

DACTYLOGRAPHIE : *Chargé du Cours* : l'Ancien Secrétaire dactylographe

Có sở cần dùng người làm viên, thì Bổn-trường lo tìm đến học sanh giỏi nghề hơn hết giỏi, và tánh hạnh tốt, như hai trường vậy. Nhưng học sanh ở ngoài thì Bổn-trường lo cơ chỗ ăn ở tử tế.

Thơ và đây thăm xin gởi cho :
Monsieur BÙI-NGỌC-THỌ
Directeur-Fondateur, 22, Rue Thomson, Saïgon

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mày xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

vẫn giữ da mặt được thẳng tốt, diệu-mêm, im-mướt.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất.

Phẩn và Xà-bông hiệu: SIMON.

Kính tỏ cùng quí-ông quí-bà,

Garage cũa tôi hiệu *GARAGE CENTRAL* ở Boulevard Bonnard số 26. Ngày nay tôi đã nhường phố lại cho Messieurs Lê-văn-Đức và Franchini directeurs du Garage Indochine gường.

Còn đồ đạt tôi bán thuở nay trong hãng đã thì tôi đã dời hết lại ở tại tiệm tôi ở đường *AMIRAL COURBET SỐ 24 VÀ 26* ngan mà ngã Nam-đông-Hương là đường hẻm hông chợ-mới Saïgon và nơi kho của tôi ở tại đường lớn Boulevard Galliéni số nhà 200 và đi phân Cholon. Trở ra mới xe-hơi tôi bán lại cho MM. Lê-văn-Đức và Franchini mà thôi. Nên nay tôi cũng còn buôn bán như khi trước là : giường đồng, giường sắt, bình sáng đỏ và xe it hao, cây cảng, thùng nước, đồ xe đạp, lanterres arrière, đèn hông đèn phares, đèn vọi, vỏ lọn mùi xe-hơi, xe-kéo, bình nước mạnh, đèn điện khí, nhiếp xe-hơi, échappement libre, đồ phụ tùng xe-hơi xe torpedo và chass's camionnette hiệu *LA BUIRE*, máy canot vân vân.

Vậy xin mời qui ông qui bà tưởng tình tôi là người đồng-hương đến mua dùm tôi rất cám ơn và tôi sẵn lòng tính giá nhẹ cho qui ông qui bà.

Còn ông nào có mua xe-hơi mới mướn gần đèn voi, đèn lanterne, đèn hông, cây đăng, áo nêm, đồ chơi vân vân thì tôi có đủ. Xin đem xe lại tôi gần cho đỡ tốt mà lại tính giá rẻ hơn các chỗ khác.

Nay kính,
NGUYỄN-VĂN-KIỀU.
24 et 26 rue Amiral Courbet, Saïgon.

Feuilleton n° 643 — *Du 5 Mai 1928.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN THỨ TƯ

HỒI THỨ VI

(Tiếp theo)

Bà Đằng-La nghe nói vừng đông đã gần gần.

Monte-Cristo lại tiếp : « Thế mà chưa phải bấy nhiêu mà hết.

Đờ-Bray. — *Vậy chỏ còn chi nữa đó, công-tước? Hãy nói luôn đi mà nghe.*

Đằng-La. — *Ủ, còn chi nữa nói luôn mà nghe; chớ nếu giờ đây, thật tôi chưa thấy gì cho lắm. Phải vậy không «bằng-tướng Ca-oanh-căn-Ti?*

Ca-oanh-căn-Ti. — *Phả ; vỗ bẩm tôi, tôi rõn thấu nhiều hayên ghê-gớm hơn nữa kia chớ, bây nhiêu là thích Ugolin ở Pise (1), khâm-tướng Tesse ở Ferrara và phòng Francesca với Paolo ở Rimini. mấy chỗ ấy còn ghê-gớm hơn thập bội.*

Monte-Cristo. — *Phải, mà mấy chỗ ấy người có thấy một cái thang nhỏ như vầy đâu.— Monte-Cristo vừa nói vừa mở cửa hàng ra chỉ cái thang kia mà tiếp rằng :*

« *Đó, các người mắm lấy mà coi, rồi các người nghĩ sao xem nói cho tôi biết với.* »

Rồi-Nó cười và nói : « *Cái thang nầy quái gở thiệt phải chơi!*

(1) *Thập Ugolin ở Pise là chỗ ghi tích ông Ugolin xưa vốn là một vị quan, bị kẻ thù-nghịch ấy-nguyên bắt cả cha-con ngài bỏ lên thập, không cho ăn-uống gì, để cho con ngài đói-khát mà chết.*

Đờ-Bray. — *Còn tôi, tôi chưa ác rượu lắm cho tới gớm-ghê trong lòng mà ra bắn-bả chuyện; chớ thật từ tôi đã bước tới đây, tôi xem cảnh nhà nầy, chỏ nào như chỗ nầy: Thật là buồn lạ lùng.*

Quan khách thay phiền nhau, người nầy nói rồi tới người kia, mỗi người đều tỏ ý mình như lời Monte-Cristo xin khi nãy, trừ ra mới mình quan Ba Mo-Rên, từ nghe Vĩnh-Pho nói động mắt-mọy sự tình của mình, nghĩa là nói cái nhà nầy đã làm phần xuất giá cho Hoàn-Tin, thì đang xuất giá cho Hoàn-Tin, thì đang lòng tư-kiêu, nổi đánh chỉ lớm thình, chẳng nói chẳng rằng chi hết.

Monte Cristo tiếp. — *Dám thấy cái thang quái gở nầy rồi, qui bà qui ông hà-chẳng thừm nghĩ cho một đám kia, từng lúc đêm thanh canh vắng, có người tăng bọc bất nhân như Qihello, như thầy tu ở Ganges tay ôm mét cái gối chi chi rằng-nằng, tay lần chơn bước từ nẻo thang nầy mà xuống, đến mái đào-đào, đêm trước ngó sau, nơi chừng coi có ai hay không, bỏ xem đường không sự mất Trời ceo, mà luôn ngó-ngửa miệng thở!*

Bà Đằng-La nghe Monte-Cristo nói tới đoạn nầy, rướt đau từ đoạn ấy, tới đoạn bần-rần, chết điếng trong tay chơn bần-rần, chết điếng trong lòng đang chỉ a vâng-vâng, bước đi lờ-g. đứng chỗ a vâng-vâng, bước đi khỏng tiến. Bà đưa ngang trên cảnh tan cuộc Bà-ng Vĩnh-Pho đang rập đ'c bà, làm cho quan Bà-ng Vĩnh-Pho ở không muốn rồi, phải đưn lưng nó vách.

Đờ-Bray nói. — *Ủa! Bà-ng nói vậy bà! Cô-ạo mà bà thất sắc đi vậy?*

Bà Vĩnh-Pho. — *Kêu hết đi ni! Cô-ạo! Vậy chỏ ngài không rõ cô-ạo hay sao? Cô lạ gì! Bị công-tước Monte-Cristo đã thuật cho chuyện tăng bao nhiêu thường, cố ý làm cho chị em tôi nghe mà kinh hồn thất điểu chớ cố ai.*

Vĩnh-Pho. — *Phải, rõ ràng vậy đó chớ chẳng phải ngon. Nói rồi quan Bà-ng Vĩnh-Pho kêu công-tước Monte-Cristo mà tiếp rằng : « Ngài làm cho hàng phụ-nữ kinh tâm tăng đởm đó ngài! »*

Đờ-Bray mới lại gần bồi nhỏ bà Đằng-La : Bây giờ trong mình bà ra sao; qui thể có an cùng chăng?

Bà Đằng-La. — *Không sao! Không có chi cả đâm. Bây giờ tôi chỉ cần cho hàng phụ-nữ khỏi-khoái cho ở thanh-nhã tập thôi.*

Đờ-Bray. — *Vậy để tôi vinh bà lên thang xuống mướn ngồi ngài có hơi khoản-khoái hơn.*

Đờ-Bray gọi bồi mà đưa tay dìu-dắt bà, chơn thì bước lại thang đi xuống.

Bà Đằng-La không chịu, liền đáp : « Không, để tôi ở đây có khi tiện hơn.

Monte-Cristo mời hỏi — *Chẳng hay bà phòb đêng vậy mà có hơi gì đến qui thể bà không?*

Bà Đằng-La. — *Không, không hại ei; song ngài có một cách để thuốc, để-nhỏ rửa chuyện ngài tưởng-tượng ra như thiệt vậy, nghe mà ghê, nghe mà sợ hết hồn.*

(Mai tiếp).

25 triệu đồng-bào đối với 300.000 vé, xét lấy ra thạc chẳng có là bao! Cứ mỗi người vui mua lấy đôi đồng: mua mỗi số thì chỉ trong 300.000 người là thấy đủ. Một việc làm đã rất nên có nghĩa, lại may ra còn được lợi muôn vàn. Hỡi ơi! ơi xin rau sẵn lòng, mua giùm số «Nam-kỳ Bôn-quốc Đức-Trí-Thể dục.» cho kịp ngày định xổ (12 Juillet 1928).

Giờ tẩm hầu kề. Bê lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoàn bướm lước ngoài khơ
NGƯ ÔNG KÊ BÀI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy «*KODAK*» chụp lấy đầu tích!
Hãy đến lựa mua mau máy chụp hình hiệu «*KODAK*» nơi chỗ làm Đại-lý.
PHARMACIE PRINCIPALE
« quincaillerie Bel Ly, Saigon »
Bổn hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa

VẠN-HÒA
N° 83, Rue de Cocong -:- CHOLON

KÍNH CÁO!
Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ CHOLON.
Vải để nhộm «Con cá Kim-Ngư xanh» thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.
Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trổ, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi tiệm khác.
Bổn-hiệu có chế ra tâm thứ vải đen đều đều nhuộm màu: VAN-HÒA, VAN-XUÂN-LONG, NHON-HÒA và HIỆP-MẬU.
Bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kỉ giản nhọn dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đăng mà thủ lợi và cho chư-quí khách mua lầm, trông lấy vải của bổn-hiệu. Vì cũng bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư quí khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỉ cái liêm vải, cái hình chả nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.
Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:
1- 3 con cá kim-Ngư 3 màu.
2- 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3- 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4- Vạn-hòa [illegible]
5- Vạn-xuân-Long [illegible]
6- [illegible]
7- Vạn-xuân-Long [illegible]
Téléphone 701
VẠN-HÒA Kính khải.

Qui-vị điền-chủ!
ĐẾN XEM HÀNG:
Comptoir auxiliaire de commissions et de représentations
109, Boulevard de la Somme, SAIGON.

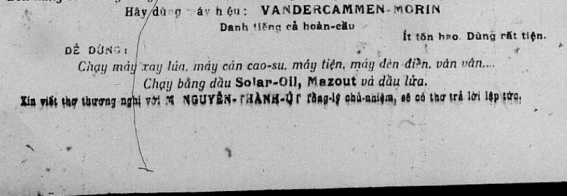

Nên mua máy Moteur hiệu: «Propulseurs amovibles» để gắn vào ghe thuyền làm bần.
RẺ TIỀN LẮM! CHẠY MAU LẮM! RẤT NHẸ NHÀN!
Bổn hãng có xưởng đóng Canot hơi và các thứ ghe thuyền chạy bằng máy. — Rất đẹp và chắc!
Hãy dùng máy hiệu: VANDERCAMMEN-MORIN
Danh tiếng cả hoàn-cầu
Ít tốn hao. Dùng rất tiện.
DỄ DÙNG:
Chạy máy xay lúa, máy cán cao-su, máy tiện, máy đèn điện, vân vân...
Chạy bằng dầu Solar-Oil, Mazout *và dầu lửa.*
Xin viết thơ thương nghị với M. NGUYỄN-THÀNH-ÚT rằng-lý chủ-nhiệm, sẽ có thư trả lời lập tức.

Người đè ra rắn

Đọc T. N. D. B. ngoài Bắc vừa rồi thấy có bài nầy rất là vui cũng rất nhọ, nên bổn-báo xin trích đăng ra đây để hiến độc-giả chư-tôn duyệt-lãm.

∴

Hồi đầu tháng Avril vừa rồi, tại xóm Tam-nguyên, Mong tổ giới Ngũ bôn ở Hà-nội có một việc rất quái lạ xảy ra đè ra rắn, tin đồn ra kẻ lắp nơi. Trong tờ báo Tàu ở thủ đăng ra như sau nầy:

Có một ông lão họ Lưu là một nhà buôn vốn đã có tiền, tuổi đã ca mà vẫn chưa có con trai, nên ông ta ngày đêm vẫn lo lắm lo ngài mong mỏi lắm. Lấy năm vợ, đều là người ở trong thanh-lâu ra cả, chẳng lẽ chỉ lấy thứ có một người vợ thứ năm, bỗng ai ấy có thai, nên lão Lưu càng lấy làm vui mừng lắm. Nếu đâu, cái thai ấy không phải là con người mà lại là thai rắn?

Nguyên lão rất giàu, tiền cũ không thiếu gì, chỉ thiếu có một chút con nối dòng nữa mà thôi, thường bảo năm vợ rằng nếu ai đẻ được con trai thì sẽ cho làm chánh-thất. Năm vợ thấy nói như thế, đều mong mỏi cho chồng có con, để cho lão được vui lòng giả, mình sẽ chi mà được ngồi chánh-thất. Nhưng lão phòng sự rất nghiêm nhặt, không ai nào dám làm thăm vụng, chỉ có ngày khẩn, đêm cầu đức phật từ bi, đặng cho mình có thành con trai mà thôi. Vì vậy các sư, ngày ngày thường ra vào đặp nhịp không lúc nào vắng, tranh nhau đăng cái phương pháp sinh con. Năm vợ đều đem tiền bạc thí cho các sư, bỗng người vợ thứ năm, lấy có tin mừng.

Người vợ thứ năm khi mới có thai có vẻ kiêu ngạo với những người vợ kia, mà lão cũng tỏ ra âu yếm lắm, muốn sự gì lão cũng chiều theo, nói gì lão cũng nghe, coi như thần minh vậy. Các cô kia thấy vậy, vừa tiếm vừa ghen, trong bụng những trách thầm vì đức phải ăn ở ra lòng không công. Người vợ thứ năm khi có chửa được 10 tháng rồi mà vẫn chưa đẻ, bụng vẫn cứ to lớn. Lão lấy làm lo. Nương tay có nhiều người đồi rằng: Bà ấy có chửa như trẻ, tất là tánh ra cũng bài như người thường, đết xem thường trong sách sử, có người ở chửa đến 14 tháng, có người ở chửa tận 20 tháng, có người có mang đến mười năm, khi đẻ ra lớn lên cũng là đế-vương, thì là cũng khuyên ở nữa thì cũng là tiên. Lão nghe nói, lấy làm tin rồi gặp ai cũng nói rằng: Ta sắp sinh ra quí tử. Người nào hễ cũng cười lão là ngu, hưng lão cũng không để ý đến.

Mãi đến khi người ấy có mang đặng 16 tháng rồi mà cũng chưa đẻ. Bấy giờ lão lấy làm o lắm, cho lôn thầy thuốc đến xem, thầy thuốc bảo lão là bệnh cổ, phải trị ngay đi mà đẻ, lão lại đón hãy thuốc Tây đến xem, thầy thuốc Tây cũng bảo phải trị, không thì khó chửa được. Nhưng lão không tin. Sau có người nói: Có lẽ ở là quái thai, sao không mời vị đạo sĩ là Hồ-bảo-Tiên, vị đạo-sĩ ấy pháp lực giỏi lắm, trong qua biết mà được thế nào. Lão cũng nên phải cho mời người đạo sĩ ấy đến xem. Người đạo sĩ ấy nói rằng: Đi là Xa tinh, vì trong sét đánh chui nấp ở trong cái quần của vợ ấy, khó gì bắt mặc vào, nó liền nhảy vào trong bụng. Lão bỗ có thể chửa được không. Người đạo sĩ nói có thể trị được và đòi trăm bạc ta mà mời cứu cho. Lão không đừng được phải nghe như lời.

Hôm sau, người đạo sĩ ấy đến đùng pháp thuật mà trị, sai người vợ ấy ngồi lên trên một cái thùng, tai tay các cầm hai đồng tiền nào, bảo nằm rõ cách, rồi cầm kim bỏ hết. Một lúc người vợ ấy kêu đau, rồi đẻ con rắn ở trong bụng ra, chui lọt vào trong hòng, lấy giờ mà đồng tiền ở trong tay người vợ đều gầy ra làm mảy mảnh. Người đạo sĩ liền vội chạy lấy cái thùng, cho đặt bỗ xuống mà chôn. Người vợ ấy vì bụng ra nhiều quá mất sĩ, mãi mới tỉnh lại, từ có tuần, lại bẻ như thường.

Chuyện nầy nghe ra hơi ta tô hoang đường, song về đường sinh lý xét ra cũng có thể có được. Vì rằng cứ theo như cái huyết của một nhà bác học gần đây mới phát minh thì bào phôi con trùng trùng của phòng dục khi nó ra không khi đùng cũng có sống được trong một thời gian, nếu bỏ nó vào phòng thì cũng gần giống vậy. Vì ở là có thể kết thai. Vậy thì các giả người ấy bỗ nầy trong khi phòng quần ao mà lại mang con rắn ấy bỏ qua, gặp khi nhiều nó sẩn phát sinh trùng, mà dính vào quần áo-trùng trùng ấy qi bỗ được vào tử cung, cho nên kết thai rắn như thế chăng? Con điều điều bảo-vệ mà qui yêu là nhập vào sau nên thế, thì thật là huyền, huyền, không sao tin được.

Mi

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-ÁI

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH GIADINH

YẾT THỊ — Hơn xin thuận mãi đấu giá đất Nhà-nước.

Số thứ tự	Tên và chỗ ở người mua	Số thửa đất	Số diện tích	Số tiền bán đấu giá	Số tiền bán trả	Miễn thuế
Gannac Inspecteur de la Banque de l'Indochine	Phù-ẩn-huyện Tương-hòa-thường	55 (partie)	2c 1	28 piastres		

VIỆC THANH CÁNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Décembre 1913 và điều 48 nghị định ngày 11 Novembre 1914 về việc thanh cáng và kêu nài về các đất xét trên đây, phải tỏ rõ trong kỳ hai tháng kể từ ngày dán yết thị nầy về nộp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Gia-định.

Giadinh, le 30 Mars 1928.
L'Administrateur,
Signé: G. CUSISBLE.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tiếu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do **Mật uế và Đờm dãi** sinh ra, nghĩa là các bệnh ở **Gan, ở Dạ giầy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.**

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc.

Thuốc thời-khí

Lo cảm ạ

Bữa trước tôi bị đau bụng lưng, bắt đi sống nhiều lần, trong mịch mệt, xuất mồ hôi, thở mạy tôi lại nhà ở Chợ-on mua sách gặp anh em nói chuyện đau bụng. Người anh em tôi chỉ bảo vô trong ống Từ tại nhà in đề xin chút thuốc rượu uống thì hết.

Quả thiệt, ông Từ rót cho tôi một chút uống tại đó, cách vài giờ bớt đau bụng và đi sống, nên tôi viết tờ lời cảm ơn ông Từ và cho anh em hay ai có bị đau bụng như tôi, mua mua lại tại nhà in ông Huyện Của 13, đường Lucien Mossard hỏi thăm ông Từ, xin mua uống, đừng đăng hết như tôi, đừng để lâu, không tên vì thông nầy khi trời độc lắm.

Tôi có hỏi rõ thì ông Từ cắt nghĩa như vầy:

Thuốc rượu nầy trị chứng đau bụng thổ tả trúng thực thì hay, nhưng phải uống khi bịnh mới phát. Nếu để lâu, thổ tả nhiều lần, vọp bẻ, mép tay chân tê, thì thuốc trị chậm vì bịnh đã nặng. Khi bịnh mới phát phải lo trước là phương hay hơn hết.

Thuốc rượu nầy kỵ thai và các thứ bạng.

Đi xin thuốc rượu thì giờ nào xin cũng đặng, như không nhằm giờ làm việc không có ông Từ, thì lên trên bà chủ nhà tại nhà in mà xin bà cũng cho.

Mỗi lần uống 1 ly nhỏ đàng 2 chiếc rượu, uống 1 lần chưa hết phải uống hai lần; bịnh nặng mỗi giờ uống 1 lần, bịnh cầm tặng, đừng uống nữa.

ĐẶNG HỮU-PHƯỚC.

Cần người

Sở cao-su cần dùng thêm thợ vẽ, ký-lục, người biết đánh máy, người coi kho, surveillants, sôp-phơ xe-hơi và thợ máy cho giỏi đều phải có giấy chứng cho tốt.

Xin lại hãng ở Saigon *số 35, Place Gambella.*

Ai muốn?

Hãng dầu Hỏa «Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles» có cần dùng thêm ài công và thợ máy. *Cần nhứt phải có bằng cấp nhận chắc thiện nghệ.*

Ai muốn xin đo nơi
Số 12, Boulevard Norodom Saigon

Sông lâu [illegible]
(LONGEVITÉ, SANTÉ & ONE LIBDEDRI)

Ông [illegible] tôi [illegible] 65 tuổi [illegible] nhưng [illegible] tôi [illegible] hết, [illegible] nhiều [illegible] chuyện.

Nghe [illegible] ông, họ thấy cho biết lại đau bụng nay đau bao tuổi con [illegible] không phải hết [illegible] Ông đáp lại rằng: Có chi lạ đó mà hỏi, rồi đó thì trước khi [illegible] cũng hãy uống một ly nhỏ rượu **QUINA GENTIANE** *[illegible] thứ rượu trường sanh bất lão.*

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn mua nước trường-tho nhơn ấy, liền về nhà nói trở đi mua cho đàn bà rượu **QUINA GENTIANE** *mà dùng mỗi bữa. Thiên-hạ nghe nói cũng có đi thăm sanh, cũng lấy rượu nhơn đi mua rượu ấy đem về mà uống bổ quanh [illegible].*

Đại-lý độc-quyền nơi cõi Đông Pháp
Hãng Sté Commerciale Magex d'Indochine
20, rue Paul Blanchy Saigon.

Hơi hơi [illegible] muốn chồng giàu
Dịp nào cho hãng đáp nầy đâu:
Rào nhau mua số SAMIPIC,
[illegible]

KÍNH CÙNG CHƯ QUÍ-VỊ

Thiên-sơn nổi tin rằng trong lục-châu được rõ. Đến ngày mồng tám tháng tư annam, lời cầu, lời chúc «Thiên-phước» ở gần chợ Kế sách, tỉnh Sốc-trăng, có mở cuộc khai Trường-thương trong ba tháng (từ ngày 8 tháng tư cho tới ngày 8 tháng bảy thì mãng cuộc).

Khai trường-thương nầy là cốt để mấy hãng ở các nơi đến đó mà tạo mà học thêm kinh, luật, cho thông đạo lý của nhà Thiên, mà đặng cầu nguyện cho bách-tánh [illegible] phước-a, mau xem đi-rồi mà theo đường chơn thanh.

Mỗi nghệ sớm mai và chiều đều có thuyết pháp, giảng kinh, cho bà tánh hiểu sự chơn [illegible] cho biết việc luân hồi tội phước, dâng lỗ để theo lành.

Vậy kính mời chư quí vị [illegible] người có lòng trông phước, xin đi gót đến [illegible].

Trừ ra là lao phải nghe kinh, sau nữa chung oai pháp hội.

Nay kính thỉnh
PHƯỚC-CHÍ YÊN-KHÁ
Pagode de Thiên-phước à Kế-sách (Sóc-trăng)

Hiệu xe
Mà người ta hay để ý.
Xe mà các ngài đã thấy đó!!
GỌN GÀNG
THANH LỊCH
ÊM AI
Là hiệu xe
TALBOT
Có thứ
10 Mã lực bốn máy — ăn hạng nhứt trong các cuộc đua chạy 1.500 cm3
11 Mã lực sáu máy — ăn hạng nhứt cuộc đua từ Paris qua Nice chạy một hơi.
Etablissements — BAINIER — d'Indochine
AUTO-HALL
SAIGON — HANOI — PNOMPENH

MÁY CÀY
HIỆU Fordson
GIÁ BÁN 1.600$00
CÀY HIỆU:
OLIVER

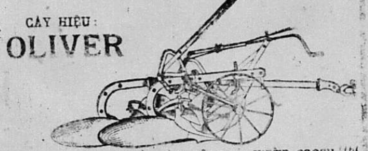

Dùng hiệu máy cày nầy cày ruộng, cày vườn caosu thì lợi ...

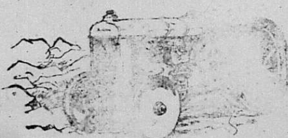

CÓ TRỮ BÁN TẠI HÃNG
S.I.T. Société Indochinoise de Transports.
Rue Filippini, 4, Saigon.

DẦU "CRESYL"
CRESYL-JEYES
ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ... — HẾT MÙI HÔI HÁM
PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG
Có một mình mua hiệu "CRESYL-JEYES" ...
NÀY CỨNG ĐỔI ĐỪNG CHỊU ...

DÂY BĂNG CHO VIÊN QUAN

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (écharpes) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba và Hội đồng địa-hạt.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi, nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng mua xin cho Bổn-hiệu biết trước đặng để dành sẵn, đến khi Bổn hiệu tiếp đặng giá bên Pháp thì sẽ nói cho qui ngài biết, như qui ngài bằng lòng giá đó thì Bổn-hiệu mới gởi đến.

Xin các ngài lưu ý cho Bổn hiệu không thể mua nhiều một lần cho đặng vì có dây băng phải thêu tốn công nhiều và lâu ngày giờ mới làm xong.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN - VĂN - CỦA
13, rue Lucien-Mossard.

MUỐN BÁN

Một sở ruộng hơn ba mẫu tọa-lạc tại làng Long-hưng, tổng Long-vĩnh-thượng tỉnh Biênhoa, đất ruộng nầy dùng làm gạch, gởi tốt lắm.

Bán con trâu đực đúng tuổi và đủng sức làm công chuyện.

Ai nào muốn mua xin do nơi bổn ...

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ - PHÁT - VĨNH »
ở tại Cầu-kho, đường mé sông — (Saigon)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tơ Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp-quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trổ 4$00 một thước tây.

Lục soan Lăng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt minh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt ròng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trổ không đổ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trổ không đổ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây, đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là: tiền nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn tri danh trong lục châu, nên bổn-hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới tin chắc lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — Saigon.
Kính cáo.

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại cho ... ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ thường ... Bộ tỉnh ... nhiều tích ... trong ... có lẽ ... lời truyền ... một pho sách, đặt hiệu là « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam ». Viết bằng chữ Pháp, văn chương đặt để một cách tiêu tao, đến đỗi người Pháp ... ngợi khen. Sách ấy nói về ... Annam, soạn giả người Annam, nên Annam đều học ... coi thì thông hiểu ... cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết ... của Annam, học sách đặt để theo Pháp ... hiểu ...

...

DẦU HỘI MỎ-NEO

... hiệu: Mỏ-Neo « Le Pétrole Ancre » của hãng Compagnie Franco Asiatique des Pétroles ... hấp ... sáng suốt ... không có khói. Thiệt là tốt nhứt hạng trong toàn cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
Đều có bán các thứ dầu hội nầy

Trong Lục-tỉnh anh em muốn hỏi thăm điều chi, xin viết thơ cho hãng Compagnie Franco - Asiatique des Pétroles ở Saigon đường d'Adran, số 4, Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.

Hãy hút thuốc
JOB

Hỡi anh-em chị-em đồng-bào, nên kíp mua số của hội « Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-trí Thể-dục », vì ngày xổ số đã bầu kề, thấm thoát còn chẳng bao lâu nữa thì đã tới ngày 12 Juillet 1928.

Số có để bán khắp nơi, mỗi số 2$00.

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang
1928

Sách « Thời-Sự Cẩm Nang » năm 1928 đã khởi in, tới đầu năm Tây thời xong.

Cuốn năm nay 1927, in ra vừa rồi thì bán hết liền. Nhiều vị đến mua, không còn mà bán, trách bổn hiệu sao không in dư nhiều.

Vả chăng sách Thời-sự Cẩm nang mỗi lần in thời tốn kém nhiều bộ lắm, và lại dùng một trong năm mà thôi, nếu dư nhiều mà không bán đặng thì rất thiệt hại cho Bổn-hiệu, vì vậy nên Bổn-hiệu in ra vừa đủ với số người mua cả cho, dư vài chục cuốn vậy thôi.

Vậy cuốn năm tới đây như ngài nào có cần dùng mua xin viết thơ đặt trước bây giờ, khi in xong thời Bổn-hiệu sẽ gởi đến cho các ngài, nếu để in rồi mới mua thời e khi lại hết không còn nữa.

Xin các ngài lưu ý.

Giá bán 1 cuốn là	2$30
Phụ thêm tiền gởi......	0 35

Thơ và mandat gởi cho: Monsieur le Directeur de l'Imprimerie de l'Union, 13 rue Lucien Mossard Saigon.

GÂY MÕN
Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bò
Chữa cho Sung túc máu mạn, ... một vị thuốc của các Lương y trứ danh ...

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY
KẾ NGHIỆP CHO HÃNG
ÉTABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAIGON
1, Rue d'Agot. — SAIGON
Nhãn hiệu có sẵn chừng nơi bảo
Hãng làm gạch bông và gạch bằng xi-măng cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.
Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kim-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.
NHÃN HIỆU NẦY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NẦY
khắc vào lưỡi dao
thì mới thiệt là dao tốt
Dao nào thì thiệt là bổ:
PACHOD Frères & Cie. — Lyon

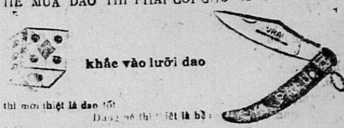

ALLO! ALLO!
HÃY CHO TÔI BIẾT COI HÃNG NÀO MÀ BÁN MÁY TỐT HƠN HẾT
Máy xay lúa nhứt hạng CANOT hơi tốt lắm đó.
ẤY CŨNG LÀ HÃNG:
SALON NAUTIQUE
Môn bài 460, đường Paul Blanchy, SAIGON.

Feuilleton Nº 100

HIỆP NGHĨA PHONG NGUYỆT
俠義風月

HỒI THỨ MƯỜI BA
Chẳng chịu gả con, đứa gian cừu oán

(Tiếp theo)

Thiếc-đô-Viện nói: « Đại tướng của triều-đình, thì anh sát cũng tự nơi triều-đình, sao nó chi mà mà lại làm lấn như vậy? Hãy bắt nó cho ta. »

Quân nha-dịch nghe quan Đô-Viện hô bắt, liền áp tới muốn bắt Thiếc công tử. quan Hình-bộ và quan Đại-lý-tự đều khoát tay lắt đầu mà nói rằng: « khoan đã ». Rồi kêu Thiếc-công-tử đến gần công-án lấy lời ngon ngọt mà nói rằng: « Hiền-khế nhiệt-tràng trực-tánh cũng không phải là quấy, ngặt vì nước có phép nước, quan có quan-thể, ngục có ngục-lệ; không phải làm theo việc lỗ-mãng được. Chí như cái án của Hầu-Hiếu thất cơ mà phải bị hạ ngục hơn trót năm ngoái, quan Binh-bộ Thị-Lang Thủ-cơ-nhứt cũng vì hắn mà bị biếm trích phương xa; thế thì lúc ấy đã luận đều quấy và nghị sự rồi, chẳng phải là một người, mà cũng đã lâu rồi, nếu bây nay văn-quan lại đột nhiên mà luận rằng vô tội, ấy là chỗ quốc pháp quan-thể và ngục-tình chẳng hề có như vậy; Rất rồi là nghị tội nhẹ hơn tâu xin dám bớt mà còn chẳng dám thay! Huống chi trong bổn tấu-chương của Quá-học Sĩ đã xin trảm quyết mà Thánh-thượng cũng đã phê y, thì văn-quan ai mà còn dám lập dị, xin bớt lẽ nào hay sao? »

Thiếc-công-Tử nghe nói thì phì miệng than dài, rồi nói rằng: « Những lời của hai vị đại-nhân nói đó, đều là lục lục dung-thần; tham quyền mến lộc, mãng lo bảo hộ thân gia đó mà thôi; chớ không phải là đủ lo việc nước; thoảng như quốc-pháp, quan-thể và ngục-tình hết thảy cũng đều như vậy, thì một tên đều-lại làm việc cũng có dư rồi, hà tất phải dùng tới ba vị lão-đại-nhân là tôi tâm phúc cổ quăng của triều-đình mà làm gì? Tôi xin hỏi hai ngài, vậy chớ lời xưa có xưng rằng: Nghiêu viết hảo chi tam. Cao-đào viết chấp chi tam. Ấy là ý chi vậy? Nếu nói như hai ngài vậy thì không khỏi quá thả trong buổi thạnh thế đâu. »

Vương Hồng và Trần-Thiện nghe nói làm thinh. Thiếc-đô-Viện thấy vậy thì nói rằng: « Dầu điên, miệng có nhiều lời, Hầu-Hiếu thế nào cũng không khỏi chết đâu. »

Thiếc-công-Tử tức quá, bèn nói xẳn xớm rằng: Anh hùng hào kiệt, trời sanh không phải dễ, sao Đại-nhân không biết tiếc vậy? Nếu quyết chém Hầu-Hiếu thì xin chém Thiếc-trung-Ngọc nầy trước đi. » Thiếc-đô-Viện nói: « Hầu Hiếu thất cơ, đã có bằng cớ, nếu chém hắn đi, bất quá như mất một con ngựa hèn, có đủ chi mà tấc lấy là. »

Thiếc-trung Ngọc nói: Người chẳng dễ mà biết, hiểu người thiệt chẳng phải dễ; Hầu-Hiếu khi vỏ biên ngạn, nếu dùng để giữ bờ cõi thì có kém chi là vạn lý trường thành; tôi tưởng Tướng-soái biên-thời, tôi e không có người nào sánh kịp. »

Thiếc-đô-Viện nói: « Túng sử có tài, mà lại có tội thì mới liệu sao? »

Thiếc-công-tử nói: « Từ xưa anh-hùng vẫn thường có tội, mà triều-đình cũng có cho đái tội lập công, lẽ ấy thì sao? »

Vương Hồng nói: Nếu muốn đái công thục tội thì phải có người bảo. thế thì Hiền-Khế có dám lưu bảo hay chăng? »

Thiếc-công Tử nói: « Nếu tha Hầu-Hiếu mà cho và làm tướng lại, như và chẳng thành công thì xin chém đầu Thiếc-trung-Ngọc nầy trước đi mà phạt cái tội khinh ngôn cho. »

Vương-Hồng và Trần-Thiện bèn nói với Thiếc-đô-Viện rằng: « chỗ nầy là chỗ tại mất công chúng, nếu lịnh công-tử đã khứng đem mình mà bảo lãnh, thì cái cử động của chúng cũng khó nói đầu ... vậy thì bọn ta ba người phải hiệp nhau có thiệt mà tâu, rồi sẽ thỉnh chỉ mà định đoạt. » Việc đã đến cái địa-bộ như vậy rồi Thiếc-đô-viện cũng chẳng biết nói làm sao, nên cũng phải y theo.

Vương-Hồng bèn kêu quân nha-lệ dạy đem Hầu Hiếu mà dam vào ngục, tam-pháp-ti cũng viết một bổn mà thượng tấu.

Cách qua bữa sau Thánh-thượng phê xuống như vầy:

« Chốn biên-quan cần dùng người rất « gấp, nay con của Thiết-Anh là Thiếc-« trung-Ngọc đã ngợi khen Hầu-Hiếu có « tài ngăn giữ biên-cương; trẫm e ắng « biết tiến người hay sao? Nay trẫm « tạm tha tội trước, và cho tạm lãnh « chức cũ, ngoài ra thì trẫm lại cho « một cây gươm báu, phải lãnh binh lập « tức ra giẹp giặc nơi chốn biên-đình, « nếu được thành công thì trẫm lại « thăng thưởng thêm nữa; bằng mà để « cho thất cơ một phen nữa thì tội ắt « khó dung. Thủy-cư-Nhứt tiếng cử « trước, Thiếc-trung-Ngọc bảo lãnh sau, « đều cũng đo theo công tội của Hầu-« Hiếu mà định.

« Ô hô! Bỏ cái lỗi trước, mà lập công « sau, ấy là chỗ trẫm trông mong lắm « vậy; tháo vì luật pháp sao bằng thảo « với giặc, người hãy xét lấy; khâm « thử? »

Thánh-chỉ ra rồi, truyền vào trong ngục, Hầu-Hiếu liền tạ ơn vua, chưa kịp liệu lý việc binh, vội và tới ngục tìm qua bái tạ Thiếc-công-tử; hai người gặp nhau, anh-hùng biết anh-hùng, bất lòng ái-mộ.

(Mai tiếp.)

Tirage: 28 ... le 5 mai 1928
... EXEMPLAIRES ...
Saigon le 5 mai 928

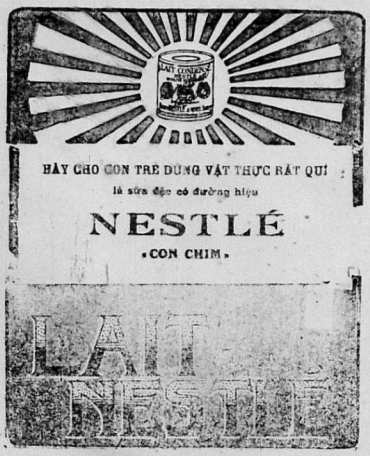

Hỏi về truyện Kiều

Toàn cả một quyển truyện Kim-Vân-Kiều, không nói thì ai cũng biết, thật là một quyển văn-chương kiệt-tác của cụ Tiên-Điền. Văn dã hay mà đến «cảnh, tình» tả cũng đúng. Còn nói gì những câu ai-oán : nào là khi thương, khi nhớ, lúc tủi, lúc buồn, thì thôi! càng đọc càng chứa-chan tình cảm-động.

Nhưng trong bao nhiêu câu, xét cho kỹ thì chỉ có một đoạn hai câu thật là tình-tứ ân-hậu vô cùng, đáng thương, đáng cảm, đáng xót mà cũng cùng đáng lấy làm « tức gan riêng giận trời già!» Vậy xin hỏi ai biết hai câu ấy là hai câu gì ? ở đoạn nào ?

Bổn-báo xin sẽ phụng thưởng sáu tháng nhựt-trình cho vị nào đáp trúng đầu tay. còn bao nhiêu thì đăng lên vào báo. Hạn trong hai tuần lễ, nếu dã có người đáp trúng.

Còn bắt tử đây thì bổn-báo cứ đăng những câu đáp của mỗi vị gởi đến.

Ấy cũng là một cuộc mua vui và mở trí, nên tưởng độc-giả chư tôn cũng sẽ sẵn lòng mà tìm xét. — (1er Mai 1928).

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

47, — Rue de Canton, 47. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG. — HÒA ĐÀM THUẬN KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN
(Thuốc huờn trị bình ho)

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành, đường Đại-tân số 143, 147 và 145.
Tiệm ngành tại Cholon, đường Canton số 88, dây thép nói số 658

Vì chứng đàm là gốc nơi thủy, nơi thổ, nguồn cội, nơi là bởi nơi đâu tiếp của thứ đàm mà sanh ra nơi tỉ-đàm, rồi ngưng kiết lại, nơi phổi, cho nên tùy là chỗ gốc sanh đàm, còn phải là đó để chữa đàm.

Lời xưa có nói: Hễ trị đàm thì trước hết phải trị khí, khi thuận thì đàm tiêu; cách trị như vậy mới phải pháp :

Phàm hễ ngoại cảm lục dâm, nội thương lm thực, thì phế khí ít bị buết, tích tụ nước miếng lại mà thành đàm. Nếu trị không trông cách, thì nó chạy vào kinh lạc mà sanh ra bạch đàm, hoặc sanh bình ho, ngủ nghỉ không được, hoặc tay chơn giá lạnh bông nhi, hoặc gáy cốt nhức nhối, hoặc nghết lỗ trái tim, hoặc lưỡi nói không được, hoặc sanh nhiều chứng lạ, rất chẳng hay chơi.

Nhưng mà bình đàm tuy nhiều duyên cớ, hoặc bị phong hàng thư thấp, hoặc vì uống hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, mỗi mỗi khác nhau; song chỉ yếu của là trị cho thuận khí là điều thờ nhứt.

Bổn đường khảo cứu 72 nhiều năm, tìm các phương hay mà chế luyện bước thuốc nầy ra, bắt cần lao đêm hay là ngươn đàm, cùng các chứng lạ; chẳng luận là bình nặng nhẹ, hễ uống thuốc nầy vào thì ứng nghiệm như thần.

Gặp cho bình đã lâu năm, đàm chôn đã nhiều, hễ đem thuốc Hòa-đàm Chỉ-Khái-Hoàn nầy theo mà sống cho thường, thì ngươn khí lần lần bình phục, đàm khí tiêu hết quyền chẳng cần đuổi mà sạch tự nhiên cũng hết.

Cho tán có mua thì xin nhớ cho chắc nhớn ông Phật cuộc của hiệu Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

CÁCH DÙNG: Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống 1 hoàn, nếu nặt, trong ngày uống với nước trà.

Giá bán [illegible] 0$50 | Mua hộp 12 hoàn giá [illegible] 0$60

SÁCH HỮU ÍCH NÊN XEM

Sách dưỡng sanh cho gia quyến. — *mỗi cuốn là:*	1$20
Sĩ hữu bá hạnh *(dề dạy con trai cho biết lẽ nghĩa ở đời)*	0 50
Âu viện tất độc *(dề dạy con gái cho biết việc tề gia nội trợ)*	1 00
Khuyến sĩ en *(dề cho học sanh đọc giải muộn và có ích)*	0 25
Minh tâm trọn bộ 2 cuốn	2 00
dề dạy về Tam cang ngũ thường và học cho biết chữ nước Nam mình	
Thi thư cuốn thứ nhứt	1 00
Tây Nam của ông Đốc Kỳ có hình bìa mầng	0 60

CÓ BÁN VÀ TRỮ TẠI:
Nhà in ông Nguyễn-văn-Của
85, — Rue L. Rousset, Saigon

Thuật chuyện báo cừu

(NGŨ-TỬ-TƯ)

(Tiếp theo)

Hoạn Tử-Tư kéo binh dẫn nước Trịnh. thời Trịnh-nhơn sợ mất hồn, kẻ chạy đầu nầy, người trốn đầu kia. giống như sợ con mất thứ, chỉ có một chàng Ngư-phủ biết của sợ, cứ cầm cây chèo đứng chực bên đường, chàng thấy Tử-Tư giống ngựa tới nơi, thời chàng lên tiếng ca mà nói:

« Lô trung nhân..... Lô trong nhân,
« Kim nhựt tương phùng thì thúc quân.

NÔM

« Người trong lau..... Người trong lau,
« Ngày nay giáp mặt mới nhìn nhau.

Tử-Tư thấy chàng kia tay nhịp cây chèo, cứ ca hát mãi câu như thế, Tử-Tư ngẫm nghĩ sự mình hồi trước, (nấp trong đám lau) ngài Ngư-ông chẳng có ai hay, nay chàng kia biết rõ sự mình, tưởng chàng là Ngư-ông tới thế. Tử-Tư lật đật xuống ngựa, liền kêu chàng kia mà hỏi rằng: Chú khi ... chú là người nào, phải nói tánh danh, cho rõ? Ngư-phủ đáp: Thưa ngài... tôi đây là con rượt của Ngư-ông ngày trước, phụ thân tôi vì cứu nạn Ngũ-tử-Tư nước Sở, bị chết đâm giữa dòng sông. Nay tôi nghe Tề-quốc tôi (nước Trịnh) có sự binh đao, nên tôi phải đem cây chèo dẹp giặc, dầu lặc binh giết tôi đi nữa, thì tôi được châu hầu phụ-thân tôi tại điện Diêm-vương. Tử-Tư nghe nói động lòng, truy niệm công ơn của Ngư-ông hồi trước, lại thấy Ngư-ông có người con khẩn khái, thời trong lòng kiêng nể muốn phân. Tử-Tư bèn truyền lịnh thối binh, không chủ ý bảo thù nước Trịnh nữa. Trịnh-hầu thấy Ngô binh đã thối, thời mừng rỡ xiết bao, tức thời triệu Ngư-phủ vào đền, đem lễ vật trọng thưởng, nào vàng mấy trăm cân, nào bạc mấy trăm nén, và phong chức Quan-nội-hầu, Ngư-phủ nhứt định cố từ, liền tâu bày mấy câu mà nói:

« Tôi đáp ơn phận ngữ chài,
« Chàng ham vàng bạc, chẳng nài quan sang
« Chỉ cầu nước trị dân an,
« Quay chèo ba tiếng hồ khoan vui mừng.

Sau khi Ngư-phủ từ tạ ra đi, thời Trịnh hầu truyền văn bổ bà quan hội nghị. Bà quan nào triều đông đủ, đều bái gối trước sân, Trịnh-hầu ngẩnh mặt ngó ra, liền ngâm một câu mà nói: « Văn thần võ tướng sắp hàng, chẳng ai mưu trí bằng chàng Ngư-phủ» Bà quan nghe lọt vào tai, đều ngó nhau mắc cỡ.

Tử-Tư có một người thân hữu, gọi bằng Thân-bào-Tư, hồi trước hai người gặp nhau giữa đường thời Bào-tư định nước với Tử-Tư mà nói: Đại-ca vì chữ hiếu mà đánh nước Sở báo thù, thời tôi đây vì chữ trung, phải khôi phục nước Sở cho được.

Nay Tử-Tư đã đánh phá nước Sở, thời Bào-Tư phải lo việc khôi phục cho xong, chẳng ngờ Bào-Tư qua cầu cứu nước Tần mà Tần-vương không bằng lòng cứu giúp. Bào-Tư phải đứng giữa Tần-triều la khóc, sối bảy ngày đêm, Tần-vương biết Bào-Tư tài lạc trung thần, không nỡ lòng lo cho được, tức thời xuất binh cứu nước Sở, thời Ngô binh bị thua. Nước Sở khôi phục cơ đồ, thiệt nhờ Bào-Tư tài lạo, quả nhiên Tử-Tư vong Sở, thời Bào-Tư hưng Sở, thiệt như câu nói chẳng lầm.

Tử-Tư thối binh hồi quốc (Ngô-quốc) kinh qua huyện Lâi-dương, chàng nhớ tới nàng kia vì sự cho chàng ăn cơm, phải liều mình chết đuối, mà thấy đờ sống trong vào trong vắt, thời tưởng tới lòng trinh bạch của nàng, vả lại nhứt phận thiên kim, chàng cũng muốn báo đáp ơn nàng hồi trước. ngài vì mầu-hằn nàng sống thác không biết, chẳng hỏi ra quê quán ở đâu, thế mà bèn đáp ơn nàng, biết tính bề nào cho được, cực chẳng đã, chàng phải tới bên sông khẩn vái, rồi ném trăm lượng vàng giữa dòng, ấy là một bữa cơm của nàng kia, chàng trả ơn trăm lượng vàng vậy, đến nay hành khách qua lại, đều gọi bên sông ấy là bến sông giếo vàng.

CHUNG

TRẦN-TRỌNG-HẠP.

MUỐN TRỪ CÁC BỊNH RẾT CÓ CỦ
Thử RẾT VÔ DA
THÌ HÃY CÙNG THUỐC
QUINOFORME
bằng huờn, viên trên hay là viên dẹp.
Một thứ thuốc chế bằng thảo-vật để dùng trong các thuốc của Langsa.
Có trữ : CÁC NHÀ ĐẠI TỀ SƯ
Y-viện La Croix
81-83, Rue Philippe de Girard, — PARIS

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Nếu các ngài muốn giữ đặng sức mạnh hoài dùng tập thể thao thì các ngài nên dùng hiệu thuốc trên đó vì nó bổ sức lắm. Thuốc nầy đã làm cho gân cốt thêm mạnh mẽ lại còn tránh được khỏi một trái tim khi các ngài bị một nhiều thở không

Thật là thứ thuốc rất cần cho mấy ngài tập thể thao.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ nhãn hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

CÁI PHẦN PHƯỚC ĐỨC
CỦA CHƯ TÔN

Bỗng hễ nhiều người đương trạt tuổi xanh lại than vãn rằng mình đứng dưới mà chẳng đáng hưởng sự sung sướng trong đời. Trước hết sự đau đớn hiển diện kể sự đau đớn trong lòng : hễ vì họ tuổi trẻ mà họ để thấy tướng mạo mình đã già..., là bỗng quá xuân xanh rồi !

Những người bị đau đớn trong việc tu-ổ chi lắm như thế thì chẳng nên ngồi lòng rằng chi

CÓ MỘT SỰ GIẢN HỒI SỨC LỰC XƯA CHO DƯỢC BỀN BỈ

Nghĩa là sau sẽ lấy mình mà thử rồi sẽ được trở lại thành người sức lực mạnh bạo, được trang kiện, âu là đều cần kíp đáng mà hưởng sự đời. Hãy khỏi sự nóng hổn mà thử thuốc của thương mạnh hiệu lượng ấy rất thần hiệu là :

FLOGALINE

Bổ gân cốt. — *Làm ra có viên vui những chất cần hoàn thiện nên và thân của thứ rất chuyên trị bổ gân cốt suy vi và làm cho trở cho gần đuổi trở lại mạnh như thường.*

Có trữ bán tại : PHARMACIE PRINCIPALE L. SOLIRENE *trước nhà hát tây Saigon.*

MÁY CHẠY DƯỚI NƯỚC
HIỆU:
L. L.
57-vs-10
BÀ LỰC

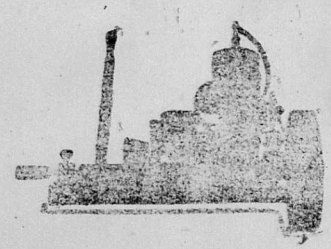

KIỂU RIÊNG ĐỂ CHO THỢ ĐỜN CHẠY BẰT

SỨC MẠNH HƠN HẾT và giá rẻ hơn hết
Xin hãy đến tại
A.G.R.I.C.

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường
là tại nơi đây bán rồng thuốc tốt
Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-Phòng L. SOLIRENE

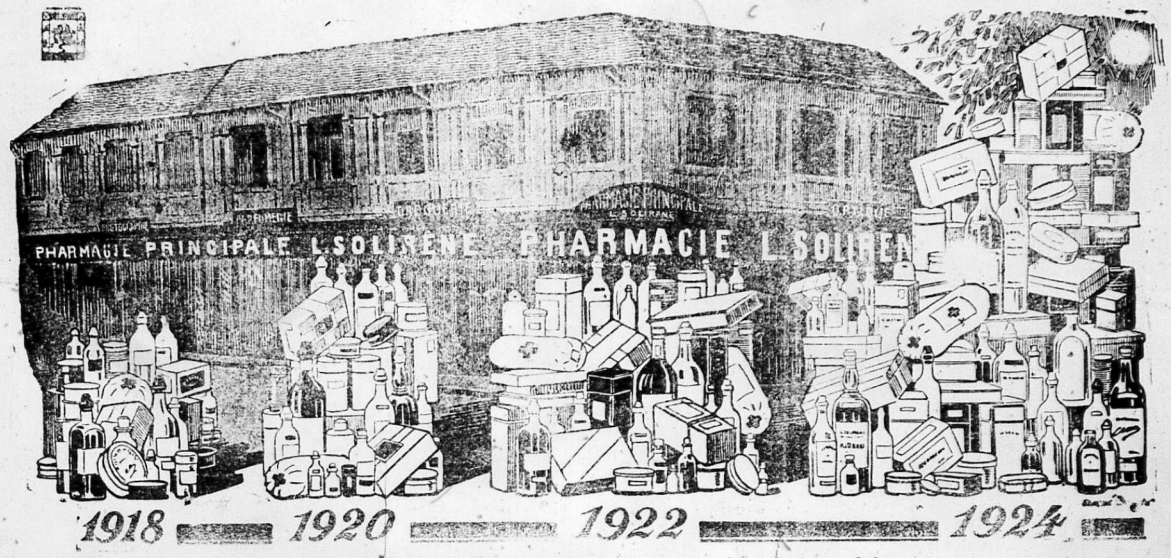

Nội cõi Đông-Pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết
ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

---

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông Lương-y Mederos có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thiên-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết như nầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc **Copahu & Cubèbe** *uống nó vô hại mà mùi thơm tho ; dầu uống bao nhiêu cũng không phải lo, uống nó rồi coi mười nước đái phải khác xa và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm nơ.*

Thứ thuốc Salol các y-giả đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi thấy bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhỏ vì Salol bào trong Santal làm cho cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trợ lão dương cùng là bổ dưỡng kẻ ra trang kiện.

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào uống rồi thì mau thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bình lâu, bết kỳ lâu mới gì phải mạnh rào.

Tại tiệm thuốc Pharmacie principale của ông L. SOLIRENE là báo chí y khoa tấn-tới ưa nhứt hạng hơn các y-sanh, ngang nhà hát Tây Saigon, có bán

---

SÁCH NGOÀI BẮC

Quốc văn trích diễm	0$ 85
Tiếng gọi đàn	0 40
Đại Việt địa dư	0 80
Lương ôn như gia huấn	0 10
Kiểm cổ cách ngôn	0 40
Trăm bài tính đố	0 20
Thế lực khách trú và văn đề di dân vào Nam kỳ	1 00
Tình thành thực của người Nam	0 15
Tờ thông cáo toàn quốc của Phan-bội-Châu	0 10
Tuyên cáo Quốc dân	0 02

CÓ BÁN TẠI
Imprimerie, Librairie de l'UNION
117 — Rue J. Mugnard, Saigon

CÁO-BẠCH

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
« Vạn ứng NHỊ-THIÊN-ĐƠN »

Thứ dầu Menthe thuốc nầy của bổn-đường chế ra bổ phát ba trăng công hiệu như thần, khắp cả hoàn-cầu thảy đều biết danh. Ngày trước những toa và nhân hiệu, bổn-đường đăng có hai thứ chữ : chữ Tàu và chữ quốc-ngữ, nay nhơn vì bổn-đường có lập thêm một tiệm nghành ở tại Pnom-Penh, muốn cho người Đàn-Thổ hiểu mà dùng, nên có thêm vô một thứ chữ Đàn-Thổ nữa. Vì sợ các lục-châu chư quân-tử thấy lạ mà nghi ngờ, nên Bổn-đường có mấy lời tố cáo, cái xin chư-vị biết cho. Như có mua dầu xin cứ nhìn cho kỹ nhãn hiệu đăng Phật mập thì vô.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG
ở tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại-tân,
môn bài số 145, 147 và 149.

Tiệm nghành ở tại Nam-kỳ, CHOLON đường Canton số 47 và ở tại PNOM-PENH (PNOMPENH) đường PRAIRE số 95.

BỔN-DƯỢC-PHÒNG.
Cho-lớn Bình-tây.

Thuốc điếu

HIỆU « **DIAMANT** » (HỘT XOÀN)

Vì muốn cho toàn cả xứ Đông-pháp, người người đều thích dùng thuốc điếu hiệu Diamant « Hột xoàn », *là một hiệu thuốc rất ngon, mùi đã thơm tho lại không khô cổ ; nên hãng* L'U. C. I. A. *ở Saigon, đã có rải lời rao, như ai mua thuốc nầy mà dùng thì phải để dành hai cái nhãn, dán ngoài hai đầu bịch thuốc. Khi nào được 40 cái nhãn, thì hãy đem lại bổn hãng mà đổi lấy một chai rượu Coanac hiệu Cusenier (couronne) hay là hiệu Moget mà dùng ; hoặc là lấy thuốc hút cũng được.*

Nay bổn hàng làm lời rao nầy, để quản cáo khắp cùng cõi Đông-pháp, cho những quí khách có dùng thuốc điếu hiệu Diamant và đã có đủ số nhãn, thì phải rau mau đem lại bổn hàng mà đổi rượu hoặc thuốc mà dùng ; vì quá hạn ngày 31 Decembre 1927 là ngày chót, thì bổn hàng không chịu thâu đổi nhãn thuốc nữa.

Xin chư qui khách lưu ý.

HÃNG
L'U. C. I. A.
số 34, Đường kinh lấp, Saigon
cẩn cáo.

Kính cùng qui vị đặng rõ : **ĐẠI-ÍCH** *tại con đường Thủy-binh số 383-385 Cholon là một nhà trử rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu* D.I.C. MALBROUGH AUTOMOTION TALBOT *giá rẻ hơn các nơi.*

Đèn **SUCCÈS** *đủ kiểu, treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.*

Trữ : Đủ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès vải mang mui xe-kéo, xe-hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời qui vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có lại nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement). Vị nào sẵn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH, 383-385. — rue des Marins. — Cholon

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF** *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trên hiến tinh thần, bết kỳ là bao nhiêu hạn đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, nếu thấy ngày xuân đã thân mỏn, hễ uống rượu nầy nó, thì ắt đặng cỡ lên thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại uống hơn xưa.

Cũng con nít bệt nhược, đến bà mất máu, có người bịnh, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lên bội, ăn chợp đã uống, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192 Rue des Marins, Cholon.